

Ulstein kommune

SAKSFRAMLEGG

Sakshandsamar : Roar Leirset

Arkiv: V70 &13

Arkivsak 04/00207

Løpenr.: 001570/04

Saka gjeld: NY LOV OM SKOGBRUK

Saksfakta:

Vedlegg prenta:

1. Forslag til ny lov om skogbruk (skogbrukslova)

Vurdering:

Bakgrunnen for lovforslaget

Landbruksdepartementet foreslo i St.mld. nr 17 (1998 – 1999) å starte arbeidet med ei ny lov om skogbruk. Bakgrunnen var internasjonale og nasjonale trekk i utviklinga og dei skogpolitiske utfordringane som Noreg møter.

Departementet la til grunn at dei endringane som over tid er gjennomførde i gjeldande lov av 1965 ikkje dekkjer behovet i dag for ei meir fullstendig modernisering av føresegnene. På einskilde område er lova i dag lite dekkjande og funksjonell i forhold til dei skogpolitiske utfordringane som skal løysast i framtida.

Forslaget om å utarbeide ei ny lov fekk tilslutning av fleirtalet i næringskomiteen under Stortinget si handsaming av Skogmeldinga våren 1999. Komiteen uttalte føgjande i Innst. S. Nr. 208 (1998 – 1999), s. 19-20:

"Komiteen har merket seg at Regjeringen legger opp til å starte arbeidet med en ny skogbrukslov, med klare bestemmelser om et bærekraftig skogbruk og en langsiktig ressursforvaltning. Komiteen er enig i at de skogpolitiske utfordringene krever et moderne og funksjonelt juridisk rammeverk. Det er viktig at en ny skogbrukslov blir en næringslov hvor prinsippet om frihet under ansvar opprettholdes. Loven må også gi klare rammer for de miljøhensyn som påhviler skogbruket, og som er en viktig del av den enkelte skogeiers forvalteransvar. Den nye skogbruksloven må også videreføre en skogadministrasjon på kommune- og fylkesnivå med en organisasjon og kompetanse som gjør det mulig å følge opp regelverket og de skogpolitiske mål på en god måte regionalt og lokalt".

Departementet skriv som følger :

bygningslova og dels etter føresegnene om deling og omdisponering i jordlova. Departementet foreslår i samband med dette mindre justeringar i § 9 i jordlova. Dette inneber ei forenkling samstundes som endringane gjer det tydelegare at kommunane gjennom plan- og bygningslova har eit klart ansvar for god arealdisponering og vern om areal med biologisk produksjonsevne.

Lovforslaget stadfestar og styrkar ordninga med at ein del av inntekta frå avverking av skog skal førast attende til skogen i form av langsiktige investeringar. I gjeldande lov er dette teke inn i føresegn om skogavgift. I lovforslaget er ordninga kalla skogfond. Dette er ei fornying. Avsetnaden er ikkje ei avgift, men ein tvungen fondsavsetnad som er ei sentral, varig ordning med sikte på å sikre finansiering av ei bærekraftig forvaltning av skogen.

Lovforslaget gir heimel til å føre nærare kontroll med at skogen vert driven innafør forsvarlege skog- og miljøfaglege rammer. Departementet legg til grunn at prinsippet om internkontroll no er teken i bruk innafør skogbruk, jf. òg HMS- lovgjevinga. Departementet foreslår difor m.a. ein heimel til å stille krav til skogeigarane sin interne kontroll og tilgang til rapporter frå desse.

Når det gjeld føresegna om straff foreslår departementet at forsettleg eller aktlaust brot på føresegn i lova kan bli straffa med bøter eller fengsel i inntil eitt år, og det vert innført heimel til å gi tvangsmulkt slik dette også vert nytta i jordlova. Dette er ei skjerping i høve til gjeldande lov. Føresegnene i gjeldande lov om at brot ikkje vert påtala utan etter krav frå skogbruksstyresmaktane vert ikkje ført vidare. Dette er i tråd med dei synspunkt departementet har fått under arbeidet med lova. Departementet meiner elles at særleg alvorlege brot på lova og forskrifter fastsett med heimel i denne, som gir varige negative verknader for miljøet, skal vurderast som miljøkriminalitet. Det kan i slike saker òg verta reist tiltale etter straffelova.

Kommunen sine merknader :

§ 1 Formålet med lova

Den nye lova tonar ned næringsvida av skogbruket, og fremmer i staden miljøaspektet og dei "mjuke" sidene ved skogen, og forvaltninga av den.

Ut frå eit skogbruksfagleg syn, og skog som ressurs og næring må dette seiast å vere ei veldig uheldig vinkling.

Ein kan ikkje kome vekk frå at størstedelen av skogen i Noreg bør og må nyttast i næringsssamanheng. Ei slik formulering av formålet med lova vil utan tvil svekke næringsinteressene i skogbruket, og kan føre til ei omforent lov der skogeigaren må påvise at alle andre interesser / verdier er ivareteke før skogen kan nyttast som ein økonomisk ressurs for det einskilde bruk.

Ein bør i det minste ta inn att i formålet at lova skal fremme skogproduksjon og at skogbruket gjennom rasjonell skjøtsel skal gi eit tilfredsstillande resultat for næringsutøvere og sikre effektiv og jamn råstofftilførsel til industrien.

§ 2 tek delvis opp gamle lovas § 3, og kommunen har ingen merknader til denne

§ 3 Omhandlar ei vidareføring av ei tredeling av skogbruksstyresmakta, der Departementet, det regionale nivået og det kommunale nivået inngår. Her legges det opp til ei delegering av mynde ned til kommunalt nivå, i dei fleste saker. Den gamle nemninga "skogoppsyn" vert

skog. Her legg departementet opp til at; *ved naturleg forynging skal ein ikkje rekne t.d. større mengder vanleg bjørk som framtidstreslag der det tidlegare stod gran eller furu, utan etter eit bevisst val frå skogeigar og med godkjenning frå kommunen. Produksjon av ved på høge bonitetar kan i denne samanheng ikkje reknast som bevisst strategi.*

Denne presiseringa er veldig viktig for kommunen som skal handheva regelverket.

Departementet seier vidare at felt med t.d. gran i skogreisingsstroka skal behandlast som tilsvarande skog i skogstroka, og at avvik frå føresetnadene skal baserast på godkjenning frå kommunen. Her vil ein presisera at det bør og må vere lik regel uansett kor i landet ein er, men at det vert rom for avvik der det kan vere eit overordna mål om å skifte treslag i delar av ein kommune, eller i enkelte bestand.

Kap. V Avsluttande føresegner

Her kan det merkast at straff og tvangsgebyr er skjerpa i forhold til gamle lova. Det innføres ei strafferamme med fengsel i inntil 1 år, medan gamle lova kun opna for bøter. Her må ein gå ut frå at domstolane og framtidige rettsavgjerdsler legg seg på eit fornuftig nivå.

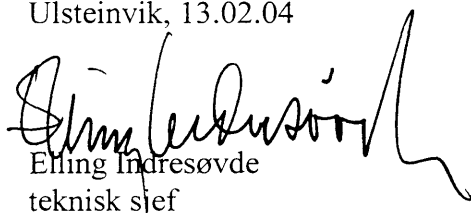
Kommunen har ingen merknader til dei øvrige paragrafene.

Generelt merkar ein seg ei stor overføring av mynde ned til kommunalt nivå, og ei handheving av lova vil utan tvil kreve ressursar og kompetanse på kommunenivå. Ein vil i den samanheng gjere merksam på at slike delegeringar framtingar auka statlege overføringar til kommunane som skal ivareta lova. Dette bør kome inn i statens rammeoverføringar til kommunene. Viss ikkje ressursane og kompetansen vert oppretthalde på det nivå som skal handheva lova og forskriftene, står ein i fare for å miste inngrepsmoglegheiter og styringa med lovverket.

Tilråding frå Teknisk sjef:

Teknisk utval ber om at merknadene som går fram av saksutgreiinga vert tekne omsyn til/innarbeidde i den nye lova om skogbruk.

Ulsteinvik, 13.02.04

Eling Indresøvd
teknisk sjef